

BEPAALE ASPECTEN VAN INWIJDING EN ZELFERKENNING EN DE HEER DER WERELD

18 september 1962

Goeden avond vrienden,

Wanneer er sprake is van activiteit tussen ons, dan zou deze ook van u zelf moeten uitgaan. Wij hopen dat in deze periode van spanningen, veranderingen en omwentelingen, voor u allen de mogelijkheid zal bestaan om tot een persoonlijk inzicht te komen, dat onze leiding voor u aanvaardbaar maakt.

Wat u mogelijk maakt voor uzelf en voor ons is mede van uzelf afhankelijk. Wij kunnen u in deze dagen niet die strenge en persoonlijke leiding geven, die in andere tijden wenselijk bleek.

Op dit ogenblik, en reeds sinds enige tijd, grijpt naast directe kracht van de kosmos - de invloed van Aquarius namelijk - een zeer sterke en zeer grote geestelijke leiding onmiddellijk in. Dit algemeen leiding geven is van een zodanig groot belang voor mens, geest en bewustwording, dat daarbij het meer persoonlijke en voor de mens vaak meer aanvaardbare element moet wegvallen.

Toch zijn er voor elke mens, ook binnen onze Orde, mogelijkheden om te komen tot zelferkenning en een werkelijk deel hebben aan Geestelijke Krachten.

Wanneer ik spreek over die geestelijke krachten, zo denkt menigeen aan iets wat ver ligt van zijn eigen wereld. Geloof mij, de Geestelijke krachten die u zult moeten ontplooiën zullen door u in uw eigen wereld geuit moeten en kunnen worden. Ook de stof is deel van de ontwikkeling die u zo door maakt.

Om u een beeld te geven van alles wat op het ogenblik hiermee in verband staat zou ik vandaag graag twee onderwerpen willen aansnijden:

1. Over bepaalde aspecten van inwijding en zelferkenning.
2. Over de Heer der wereld - zoals men dit noemt - dit zijn de grote geestelijke krachten van het Lichtende, van het Witte Licht, die zich met deze wereld bezighouden.

Inwijding en zelferkenning

Ik zou bij de behandeling van dit punt willen uitgaan van een oude procedure. Het zal u bekend zijn, dat bij de oude inwijdingen - bijvoorbeeld die van Ilusis en Kreta, bepaalde inwijdingen van Egypte - gebruik werd gemaakt van een labyrint van volkomen duisternis, waarbij de dood als het ware werd gesimuleerd. Sommige occulte genootschappen kennen deze praktijken ook heden nog.

Om niet terug te moeten grijpen op wat alleen in een ver verleden bestaat, wil ik trachten u een schets te geven van de procedure en wat erbij optreedt. Een willekeurig voorbeeld uit meerdere rituelen, die op het ogenblik feitelijk gebruikt worden in één magische groepering en twee esoterische groeperingen of genootschappen, die op aarde bestaan.

De neofiet, de mens die inwijding zoekt, heeft een lange tijd voor zich moeten worstelen om tot aanvaarding te komen. Aanvaarding, dus niet verwerpen van het leven, of onverschilligheid. Aanvaarden van al wat wordt opgelegd, ook in de versuffing, de verdrukking en de radeloosheid, waarin hij geen uitweg meer ziet, is een van de eerste proeven.

Wij weten dat deze vaak op grotere schaal in het menselijk leven gereproduceerd worden, gezien de grote behoefte aan meer ingewijden.

De neofiet gaat een kamer binnen, die geheel gevoerd is met zwart, zowel de vloer, het gewelf, als de wanden en de weinige voorwerpen, die er zich bevinden. Op een klein verhoog staat een zwarte doorkist. De neofiet wordt geleid door een inwijder die een licht draagt.

De inwijder verzoekt de neofiet in de kist te gaan liggen. Hij zegt hem dat hij deze naar eigen wens en op elk ogenblik mag verlaten, het vertrek eveneens, maar dat het voor het bereiken van het doel dat hij zich gesteld heeft, noodzakelijk is tot het einde toe te blijven liggen. Daarna wordt het deksel opgelegd waarin boven het gezicht een opening is uitgespaard (onder meer voor de toevoer van lucht). Het licht,

meestal voortkomende uit een niet zichtbare bron, geeft een wat rossige gloed. Terwijl hij daar ligt dooft het licht geleidelijk. Hij hoort de deur sluiten en plots is het geheel donker. De neofiet voelt zich alsof hij werkelijk begraven is. De kamer is stil, geen geluid dringt tot hem door. Hij kan niets zien, alles is diep zwart. Nu begint het wachten. In het begin lacht hij een beetje om deze simpele methode van inwijding. Maar aldra begint het te ruisen en te kloppen. Het is alsof hij in zichzelf geluiden hoort, alsof in het zwart dieper zwarte vormen zich aftekenen. Steeds warriger wordt het en in het duister lijken er schrikrijke gestalten te ontstaan.

De neofiet zal in vele gevallen bang zijn, maar voor deze angst zich goed heeft doorgezet zijn de gestalten verdwenen. Het zijn niet anders dan krachten, die behoren tot lagere sferen en gedachtevormen. Dan is er rust. En juist als de neofiet meent dat hij gemakkelijk het drieluik uren, dat hij hier vertoeven moet, zal uithouden, lijkt het of het lichter wordt. Er vertonen zich wederom afzichtelijke demonische gestalten. Ze gaan rond de kist en naderen dreigend. Er is zelfs een soort slang die op de kist kruipt. Hij voelt hoe de kist beroerd wordt en plots ziet hij voor de opening een vertrokken grijnzend gelaat. De angst bevangt hem. Hij kan zich niet bewegen. Het beeld verdwijnt. Dit herhaalt zich enkele malen. Hij ziet zichzelf in de gedaante van dier-mens.

Dan ziet hij een rijk dat lichter is. Hij ziet daarin vaak een gloed die doet denken aan oranje, waarin vlinderachtige wezens zich schijnen te manifesteren. En juist als hij, in verrukking hiervan, meent geborgen te zijn, wordt hij weer met zichzelf geconfronteerd, nu in een voor het gevoel ontzettende vorm. Het is of een slijmerige figuur, die enigszins op hem lijkt en hem aanspreekt door het gat heen, hem beroert van kop tot teen. Hij wil vluchten maar hij is roerloos, hij kan niet weg. Dan, wanneer hij beseft dat dit slechts het onreine van eigen denken is, verschijnt opnieuw licht. Hij ziet gestalten van lichtende, levende mensen en beseft dat een mens lichtend en goed kan zijn, wanneer deze mens natuurlijk leeft.

Nog dieper wordt het licht, met glansen van licht goud, zilver en uiteindelijk purper. Daarin ziet hij de gestalte van wat hij kan worden: Een bewuste, een wetende. Nu stormt het gevoel op hem af, alsof geheel de wereld naar zijn wezen trekt. Ook thans zou hij willen vluchten. Maar overweldigd door de invloed zal hij dit nalaten, tot zijn eigen zegen. Want nu weet hij dat hij, door het besef van eigen wezen, een band heeft geschapen met geheel de natuur, met de kosmos. Er is niets meer wat hem voortaan onberoerd kan laten. Ook wanneer hij zelden dit volle verband van het levende - deze intense gebondenheid - zal voelen, toch zal hij in de meeste gevallen als het ware meevoelen met anderen. Hij zal beseffen dat een ander pijn lijdt, dat een ander verkeerd denkt. Het waarom zal in zijn wezen afgedrukt staan.

Dan, wanneer hij meent dat hij reeds vele dagen gelegen heeft, wordt het langzaam weer donker. Maar het donker heeft een gouden schemering in zich. Geen lichtvlekken en duistere vlekken die boven zijn ogen schijnen te drijven zoals in het begin, thans is het alsof stofgoud in het duister is gekomen. En kort nadien, volgens zijn ervaring, ofschoon de tijd pas anderhalf uur bedraagt, treedt zijn inwijding terug binnen met het licht, bevrijdt hem uit de kist en leidt hem naar binnen in de gemeenschap.

Dit inwijdingsritueel is niet zonder gevaar.

De mens die met zijn dierlijk ik wordt geconfronteerd, zich daaraan onderwerpt, zal waarschijnlijk voortaan gedreven worden door onbeheerste lusten. De mens echter die het dierlijke volledig afwijst, niet beseffend dat ook dit deel van zijn wezen is, zal voortaan ergens in zich een leegte kennen. Hij zal niet in staat zijn de begrippen van eenheid, van harmonie en naastenliefde te begrijpen.

De mens, die vreest voor deze duistere gestalten, zal bij al zijn denken vaak herinnerd worden aan al wat in hem leeft, een verborgenheid die verderf kan uitbraken. Maar beseft hij het lichtende, weet hij wat hij in wezen is (in stof en geest maar verbonden met de eeuwigheid), beseft hij hoe zijn werkelijk ik, zijn ideale ik, het vrije ik, dat niet gebonden is aan de materie, er uit ziet, dan zal hij in vreugde verder leven. Dan zal hij in deze ervaring, die een confrontatie met het ik inhoudt - wat ook soms bij de dood optreedt - zeker bevrijd zijn.

Het belangrijke hierbij is dat men niet vreest. Men aanvaardt, ja meer, men kiest zelf, want niemand zegt u wat u moet doen. U weet wat de inwijdingshandeling is. U onderwerpt er u vrijwillig aan. U kunt op elk ogenblik vluchten, maar telkens weer besluit u ondanks alle verstarring, schrik, ellende en verlatenheid verder te gaan.

Hier is op meer psychologische wijze de oude, primitievere proef van moed, zelfbeheersing, zelfvertrouwen en aanvaarding, die in de oude tempels, bij de oude mysteriën, werd gebruikt, herschapen. De bedoeling is de mens te brengen tot inzicht van zichzelf. Inzicht, waardoor hij kan beantwoorden - niet aan wat hij voor zijn wereld moet zijn, noch wat hij volgens zijn onbeheerste wezen zou willen zijn, maar - aan wat hij innerlijk is. Hiermee wordt tevens het begin gelegd voor, wat men vaak noemt zijn magische ontwikkeling, het erkennen van de geheimen die leven in de wereld en in de natuur.

U zou moeten kunnen meevoelen wat geschiedt. U moet begrijpen waar het op aan komt. Want inwijding kan natuurlijk op deze magische wijze gezocht worden, maar zij zal u in het leven ook soms benaderen zonder dat u haar herkent. Pas later zult u zich realiseren dat u geconfronteerd werd met vroegere fasen uit uw eigen bestaan, waarin bepaalde karaktereigenschappen overheerst hebben. Pas later zult u beseffen dat u als het ware blind was voor de werkelijkheid, en gedeeltelijk afgesloten was in een wereld van persoonlijke aanvaarding.

In deze dagen moet er sprake zijn van een betrekkelijk massale inwijding. Dit kan alleen tot stand komen wanneer, binnen de normale levensvoorwaarden van de mens, de proeven - de confrontatie met het ik en de eigenschappen, vooral de fouten daarvan - worden genomen.

Nu leven wij in een tijd van spanningen. Velen hebben in de vorige maand spanningen ondergaan die eerst nu een hoogtepunt ondervinden, ofschoon zij daar thans iets gemakkelijker tegenover zullen staan. Dit is een tijd van beslissingen.

Een grote geestelijke kracht wordt de 19^e van deze maand geactiveerd. Het juiste uur kan ik u niet mededelen. Die kracht zal zich niet onmiddellijk, voor u en voor anderen, kunnen uitwerken. Zij is levensenergie, zij betekent positief denken, zij wordt het herwinnen van innerlijke zekerheid.

Zij die in de afgelopen tijd een periode van zoeken, lusteloosheid of ongeduld hebben doorgemaakt, die zich, door het onbesliste zelf van eigen innerlijk geestelijk leven, hebben laten drijven, zullen plots nieuwe inzichten verwerven. Voor hen betekent deze krachtontlading de ontmoeting als het ware met de lichte mens, die ik zo-even beschreef. Zij zullen begrijpen wat zij waarlijk mogen en kunnen zijn, wat waarlijk belangrijk is. En hiermee is dan weer een volgende fase van de inwijding voltooid, die voor sommigen nog wel een aantal jaren zal duren, maar, waarvan wij toch aannemen dat steeds meer resultaten kenbaar zullen zijn, er steeds meer bewusten op deze wereld zullen leven.

Dat dit noodzakelijk is behoef ik u niet te vertellen. Wij hebben in het verleden gesproken over rampen en aardbevingen. Menigeen heeft ons verweten dat wij schrik wilden zaaien. Anderen hebben ons gezegd dat het niet uit zou komen. Nu echter bevestigt de natuur de stelling die wij toen hebben opgebouwd, dat zij de mensheid in haar huidige vorm niet zonder meer en zonder verzet kan aanvaarden, en dat de grote gevaren daarvan liggen op bepaalde zwakke plaatsen van de aardkorst. Wij hebben gesproken over rampen, over stakingen en onlusten, en aan menige gebeurtenis is men voorbijgegaan. Men heeft de schouders opgehaald en gezegd, al deze voorspellingen zijn sensationeel, slechts ten dele of in het geheel niet juist. Nu echter verschillende bevestigingen werden verkregen (deze worden in de komende maanden nog aangevuld) zult u misschien overtuigd zijn, dat het in deze dagen nodig is wijding en inwijding te zoeken. Die inwijding kunt u alleen verkrijgen wanneer u beseft dat het eigen ik los staat van uw stoffelijke conditie. Uw lichamelijke situatie en het stoffelijk gebeuren zijn bijkomstig. Beseft u dit dan kunt u werken met de gegeven krachten, dan zult u door menige beproeving - wees daarvan overtuigd- beseffen hoe u de grote innerlijke vreugde, de harmonie met het Al kunt bereiken. Hierbij speelt een zeer grote rol de zogenaamde Heer der Wereld.

De Heer der Wereld

De Heer der Wereld is een legendarische figuur, ontleend aan het bijgeloof van Tibet.

U zult begrijpen dat een vorst, die ergens in holen leeft en zich daar met zijn hofhouding voorbereid om naar de wereld terug te keren, in zekere zin een wensdroom is.

De behoefte aan de Verlosser drijft de mens en brengt hem tot het aanvaarden van dergelijke verhalen. Maar dat wil niet zeggen dat deze dingen onwaar zijn in een andere, meer werkelijke zin. De Heer der Wereld is Hij die de balans van krachten op aarde beheerst.

Er is veelheid van denken en gebeuren. Wij zouden de mensheid kunnen indelen in een groot aantal verschillende groepen. Er zijn er voor wie geweld en eenvoudig natuurlijk stoffelijk leven, zonder enige beperking of begrenzing, noodzakelijk is. Er zijn er die een zeker geloof hebben en daardoor komen tot een beperkte beheersing, eerder uit angst geboren. Er zijn mensen die hun technische beheersingen en wetenschap boven alles stellen en daarop een zogenaamd redelijk beeld van hun wereld bouwen.

Daarboven vinden wij diegenen die met geestelijke krachten hebben leren werken. Componisten, dichters, maar soms ook weldegelijk paranormale genezers, sprekers, zieners, ja zelfs politici. Deze hebben een begrip van een hogere band, ook al kunnen ze deze niet volledig uitdrukken.

Boven hen vinden wij de groep van de meer levenden, zij die geestelijk bewuster beginnen te leven, die in onmiddellijk contact staan met deze geest en beginnen te beseffen wat de zin van alles is. In hen is niet alleen een begrip van iets, het wordt ergens gedefinieerd. Het krijgt vorm en gestalte.

Daarboven vinden wij de groep die wij ingewijden zouden kunnen noemen. Zij erkennen de Heer der wereld. Zij weten wie hij is en in welke gestalten hij kan rond gaan op de wereld en zich manifesteren in de werelden van de geest.

Boven hem nu staat De Kracht die deze wereld regeert en helpt. Hij heeft zijn raad (bij de Theosofen onder meer bekend onder de naam van de Meesters, waarbij onder meer op het ogenblik Mauria terug een grote rol speelt).

De Heer der wereld stemt overeen met wat u Christus noemt. Hij zendt zijn boden (door de mens soms verkeerd beoordeeld), die op aarde macht hebben. Hij is bezig de wereld te herbouwen. Hij doet dit niet alleen uit begrip van de mensheid. De wereld vertoeft in een nieuwe status, een nieuwe toestand.

Deze veranderingen - sommige door de mensheid aangebracht op een wat gewelddadige en explosieve wijze, andere ontstaan door veranderingen van spanningen in het zonnestelsel, verandering in activiteit van de zon zelf - zullen op deze wereld de noodzaak scheppen voor enkele nieuwe levensvormen. Een nieuw vermogen van aanpassen, een terugkeer van het gedachteleven tot de meer kosmische krachten en wetten, inplaats van het zuiver materialisme enzovoort.

Onder zijn boden zijn er enkelen die wij bij name kennen, zoals Area, Michaël, Membroth, Jové enzovoort. Deze krachten kunt u zich voorstellen als werklieden die deze wereld, die zo'n beetje in de steigers staat, haar nieuwe staat geven. Hier wat effen strijkend, wat vlak makend, daar een eventueel conflict tot uiting laten komen, omdat anders geen rust verworven kan worden. Zij werken daarbij als een eenheid. Zij blijven zichzelf, maar hun persoonlijkheid is zo sterk verweven met die van anderen, dat ze met hen denken en voelen. Het is of in elk van hen elke werker spreekt en of elk gebaar, dat door een van hen wordt gemaakt, door allen wordt gemaakt, elke gedachte van een van hen door allen wordt gekend. Zo vormen zij een eenheid die ook in staat is de gedachtekracht van de wereld voor een groot deel in zich op te nemen, daarbij de onrustige kleine gedachten van de mens samenvoegend.

Hun uiteindelijke wet en taak is die van harmonie van eenheid en samenwerking. Want alleen in een wereld die een zekere vrede, een zeker innerlijk geloof heeft gevonden, kan men immers nieuwe vormen opbouwen, geschikt om een hogere geest te dragen.

Zo, vrienden, heeft de Heer der wereld - die wij ook wel noemen de Liefdekracht Gods, Christusgeest - op deze wereld en voor dit zonnestelsel zijn aandacht gericht op u allen. Daarmee komt geloof ik het verband tussen beide onderwerpen wel beter tot uiting.

De tijd van de rede is bijna ten einde. Wanneer wij alles wat magie heet, wat geloof heet, een groot gedeelte van wat de mens heilig noemt, bezien, zo ontdekken wij dat het niet gebaseerd is op het onmiddellijk heden, de redelijke overweging, de bewuste realisatie, de menselijke wet. Neen, deze krachten worden hoofdzakelijk geput uit wat de mens het onbewuste noemt, dat deel van het ik wat niet wordt beheerst, wat eigenlijk niet onmiddellijk in redelijke woorden kan spreken, zomin als een mens, die een ogenblik opgenomen zou zijn in de eenheid van de engelen en hoger vernoemde krachten, nadien zou kunnen omschrijven wat er gebeurde. Menselijke rede aanvaardt dit niet. Op het ogenblik van de realisatie begint een soort censuurapparaat in de mens te werken, het beeld in brokken te breken, onsamenhangend en fragmentarisch te maken, om het uiteindelijk weg te bergen in een ver schemerend licht van hoop, of een onbeseft of onvervuld verlangen naar iets hogers.

U zult het met mij eens zijn dat deze gegevens op zichzelf belangrijk zijn, maar geen onmiddellijke mogelijkheden voor u bieden. Ik moet u nogmaals wijzen op wat ik bij de aanvang heb gezegd. Een persoonlijke leiding kunnen wij u niet geven. Maar wanneer het onderbewuste werkt, vraag u dan af

welke drang, welke werkingen en intensiteiten in elke mens het sterkst, het meest magnifiek en overheersend zijn. Stel u een ogenblik voor dat uw wereld ineens zou storten en u zou blijven leven, wat zou drijven? Angst, honger, de angst ook teloor te gaan, de behoefte om u voort te planten misschien? Dat zijn de essentiële waarden waaruit het menselijk wezen zijn drijfveren put. Deze zijn dan ook wezenlijk voor het begrip van het magisch gebeuren. Dit zijn de basiswaarden van de inwijding.

Want, vrienden, wanneer u uitgaat van de rede, zult u de krachten die in u bestaan nimmer kunnen ontketenen, dan zult u slaaf zijn van uzelf. Zo ontstaat de roes als bij de ashiseter. Zo ontstaat het gebaar als voor hen die, voor een magisch experiment bijvoorbeeld, gebruik maken van een middel als Indische hennep. Deze vallen haast willoos en weerloos in handen van demonen, van gedachtevormen, astrale gestalten.

Maar wanneer u bewust weet wat u wenst te bereiken, uw doel scherp is gesteld en uitsluitend wordt nagestreefd, dan blijken plots belangrijke eigenschappen te ontstaan. Dan kan een gedeelde maaltijd vaak meer harmonie, een sterkere band, een grotere mogelijkheid tot geestelijke eenheid scheppen dan dagenlange besprekingen over filosofische, esoterische of magische onderwerpen.

In deze dagen realiseert men zich te weinig hoeveel berust op de mens en diens kwaliteiten, wanneer wij spreken over magie bijvoorbeeld. Op deze wereld zijn er mannen en vrouwen, maar geen van hen is volledig man of vrouw. In elke man schuilt ergens een vrouwelijk element, in elke vrouw ergens toch ook een mannelijk. Zij zijn onvolkomen, zij zijn immers onevenwichtig. Wanneer zij op de voor hen gangbare wijze (dat kan geestelijk, op een ander vlak, op sfeer, maar ook zuiver stoffelijk zijn) diegene kunnen vinden die hun tekorten aanvult, of wanneer zij met anderen samen een keten kunnen vormen, zo sterk dat het eigen onevenwichtige geëgaliseerd wordt - vervangen door de op zich harmonische werking van de keten - dan vinden zij daarin de kracht van het eigen ik, de kracht ook van de band met het hogere. Dan is er geen bewustzijn en geen rede meer. Dan is er geen betogen en geen opbouwen van stellingen meer. Er is dan zelfs niet meer de behoefte om een geloof te formuleren. Er is alleen een beleven dat diep uit het ik welt en dat gestuwd wordt door dat ene: Het bepalen van het doel.

Wanneer u weet wat u wilt bereiken, kunt u dat bereiken. Wanneer dit doel onzelfzuchtig is, zal het harmonie brengen. Want het onzelfzuchtig aan de wereld geschonkene gaat tot de wereld, en keert het daaruit terug dan is het, mijne vrienden, niets meer of niets minder dan een verrijking van uw wezen. En keert het niet terug dan wordt uw wereld rijker, harmonischer. Zo zullen ook uw krachten groeien. Vraag niet voor u zelf. Vermijd bovenal deze middelen en krachten te gebruiken om een ander te schaden, want dan kunnen er vreemde dingen gebeuren. Waar een lichtend bewustzijn, een Godsvertrouwen, een besef van eigen taak of gezondheid leeft, ja waar dan alleen maar de onzelfzuchtige wil tot harmonie en het goede bestaat daar kaatst het kwade terug. Het reflecteert op degene die het heeft uitgezonden. Het vernietigt zijn kunstmatige harmonie. Het put hem uit. Het ontnemt hem zijn krachten tot hij als een wrak, van alle zenuwkracht ontroofd, ineens stort en waanzinnig of bezeten wordt.

Eenieder moet hierbij zijn eigen weg kiezen. Het vinden van die harmonie is evenwel belangrijk. Want de mens, die een harmonie nastreeft met het AI, zoals hij dit kent, zal automatisch ook harmonisch moeten zijn met de nieuwe bouwmeesters van een komende aarde. De Heer der wereld, de Christusgeest die het levende licht vanuit de hoogste kracht is, maar ook de opbouwende gedachte, de hervorming van het stoffelijke, de liefde die bewustzijn schenkt en bevrijdt, zal in zijn wezen werkzaam zijn.

Waar u uw harmonie zoekt, zult u zelf moeten weten. Maar u kunt niet alleen opgaan, geen persoonlijke bewustwording. Geen beroep op anderen, of een verwerpen van anderen, maar een begrip van eenheid, zelfs met hen die u haten, indien dit mogelijk is. Het begrip van eenheid en verbondenheid, voor u zo kenbaar en juist mogelijk uitgedrukt in geestelijke of stoffelijke vorm, om te beseffen dat u werkt met het geheel der mensheid.

Daarnaast heeft u een zekere kennis van eigen ik nodig. De gebeurtenissen waarbij men geconfronteerd wordt met zijn eigen handelen, daden en gedachten, scheppen voor menigeen de inwijding. Waarbij men zowel eigen onoprechtheden, als eigen goed streven ziet, en gaat ontdekken dat wat men licht en duister heeft genoemd in onszelf nog evenwichtig kan zijn, dat het niet belangrijk is hoe wij dit zien als

het geheel maar past binnen een Goddelijk schema. Wie dat kan ziet de krachten ontwaken, waarmee veel kan worden bereikt.

U zult reeds ervaren hebben vrienden, dat een mens op een haast wonderlijke wijze een andere mens kan genezen met de kracht van de geest, u zult hebben meegemaakt dat een mens, zonder te beseffen hoe en waarom, de diepst verborgen zorgen en problemen van een ander begrijpt. Dit is een deel van de magische kracht, dit is een deel van de harmonie. Iedere mens kan dit doen. De wereld van het occulte en het paranormale wordt langzaam maar zeker ontsluit.

In een oude tempel in Tibet en in andere tempels vond men een beeld van Isis. Ofschoon dit beeld in schoonheid was uitgevoerd hing daarover een sluier van het fijnste linnen, de sluier van Isis genoemd, of ook, het geheim van het leven. Slechts de hogepriester, die bereid was zichzelf in alle dingen terzijde te stellen, kon onder de sluier treden en zonder gevaar zien. Hij erkende de schoonheid van Isis maar zij was hem geen Godin meer. Zij werd gerealiseerd als een deel van de natuur, een deel van een kosmische harmonie.

Welnu, de tijd dat het beeld ontsluit zal worden, zoals eens door enkele orakels voorspeld, is gekomen. Het is de tijd van waarheid. Niet het bespreken van de waarheid van kleine onbelangrijke dingen, maar het beseffen van de grote waarheid en het leven uit de grote waarheid. Besef, zo zegt de kracht uit deze tijd, dat uw gang door het labyrint der verborgenheden en van het onbegrip ten einde spoedt. Weet dat u deze laatste schreden zelf zult moeten afleggen, dat u zelf, en niemand anders, zult moeten komen tot bij de poort waarachter de werkelijkheid, de zaal van de broederschap verborgen is.

Niet lang meer, dit kan betekenen: Niet lang meer voor de mens verwerpt en onder gaat in zijn paniek. Het kan echter ook betekenen: Niet lang meer voor men staat voor de drempel van de gulden hallen, waarin de grote Broederschap der Lichtende Geest zetelt, waarin de Witte Broederschap, de Zusterschap van Maan en de Broederschap der Sterren vergaderd zijn.

Een nieuwe tijd komt. Om die tijd mogelijk te maken voor velen in de sferen, en op aarde voor allen, wordt de aarde herbouwd. Deze herbouw wordt geleid door de Goddelijke Liefdekracht, die zich ook op aarde openbaarde: De Christus die op aarde gekend leefde in Jezus. Daarnaast door vele groten, waarvan sommigen duister, en anderen licht worden genoemd, maar die gezamenlijk de bouwers zijn. Daaronder de mensheid. En in die mensheid de ingewijden, die de band moeten vormen waaruit de harmonie voor allen ontstaat.

Bedenk vrienden, dat alle waarheid en alle bereiken gegrondvest staan op éénheid, op niets anders. Waar u verdeeld bent, bent u slachtoffer van alle dingen. Waar u één bent vindt u een kracht om het eeuwige, en de gedachte zelf, te stellen als vorm voor al wat u zou willen beheersen, net zo dwingend naar uw eigen wezen. Dan kunt u rijden over stormwind. Dan kunt u de dieren maken tot uw vrienden en dienaren, ook als zij verscheurend zijn. Dan kunt u vrede brengen onder de mensen, wat op een redelijke wijze niet gewonnen kan worden. De kracht der gedachte is het eerste en belangrijkste. Uit deze harmonie en eenheid moet dan het zelfvertrouwen groeien.

Wie vertrouwt op zijn God en niet op zichzelf, wie wetend dat de kracht in Hem leeft en in hem werkt, niet zijn eigen weg durft en kan gaan, hij is zwak en brengt niets tot stand. Maar wie, wetend dat hij zich opdraagt aan de Hoogste Kracht, uit die kracht wil en durft bouwen, vrienden, die zal weten: Ik zal volbrengen. Voor hem geen vraag meer, geen zoekend experiment - experiment dat slechts de zelfkennis kan vergroten - maar de zekerheid waarbij eigen gezonden zijn en eigen taak blijken, en volbracht worden met op aarde kenbare tekenen, die allen zullen doen uitroepen: "Ziet welk wonder is geschied, dit gaat buiten de beheersing der mensen". Vergetend dat de geest meester is van de stof, en de gedachte de vorm is waaruit alles wordt voortgebracht en geschapen.

Goeden avond vrienden.

Vrienden, probeer uzelf soms aan uw God te geven, niet vragend. Want wat u geeft aan God en alzo beleeft, is werkelijkheid, is eeuwigheid, dat ligt buiten de waan van menselijk bestaan of de beslotenheid van een of meerdere sferen.